

ע"י אור הלבנה, חלק אור החדש דף צ' ע"ב. נה"ש דף ל"ט ע"ג ד"ה ידוע.

ראש חודש		פ"ח חג"ת נהי"ם דא"א	
יום		דשבוע	
יום א'	חסד	שבוע א'	אבא
יום ב'	גבורה	שבוע ב'	אימא
יום ג'	ת"ת	שבוע ג'	ז"א
יום ד'	נצח	שבוע ד'	נוק'
יום ה'	הוד		
יום ו'	יסוד		
שבת	מלכות		
		אדר ב': כללות חג"ת נה"י דמ"ה וב"ן דמ"ה וב"ן	
חורף		קיץ	
תשרי	חסד	תשרי	חסד
חשון	גבורה	חשון	גבורה
כסלו	ת"ת	כסלו	ת"ת
טבת	נצח	טבת	נצח
שבט	הוד	שבט	הוד
אדר	יסוד	אדר	יסוד
דז"א		דנוק'	
מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן		ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן	

דשנה (מערכת הימים - יום דשבוע דחודש דשנה)

יחידות		עשרות		מאות		אלפים	
א	חכמה	-	חכמה	-	חכמה	-	חכמה
ב	בינה	י	בינה	ק	בינה	א'	אלף
ג	דעת	כ	דעת	ר	דעת	ב'	אלפים
ד	חסד	ל	חסד	ש	חסד	ג'	אלפים
ה	גבורה	מ	גבורה	ת	גבורה	ד'	אלפים
ו	ת"ת	נ	ת"ת	תק	ת"ת	ה'	אלפים
ז	נצח	ס	נצח	תר	נצח		
ח	הוד	ע	הוד	תש	הוד		
ט	יסוד	פ	יסוד	תת	יסוד		
י*	מלכות	צ	מלכות	תתק	מלכות		

דשנה לשמיטה ליובל (מערכת הזמנים - יום דשבוע דחודש דשנה לשמיטה ליובל)

דשנה לשמיטה ליובל			דשנה לשמיטה ליובל			דשנה לשמיטה ליובל		
התשס"ב	א'	בי	התשע"ו	א'	די	התשע"ב	א'	בי
התשס"ג	ב'	בי	התשע"ז	ב'	די	התשע"ג	ב'	בי
התשס"ד	ג'	בי	התשע"ח	ג'	די	התשע"ד	ג'	בי
התשס"ה	ד'	בי	התשע"ט	ד'	די	התשע"ה	ד'	בי
התשס"ו	ה'	בי	התש"פ	ה'	די	התשע"ו	ה'	בי
התשס"ז	ו'	בי	התשפ"א	ו'	די	התשע"ז	ו'	בי
התשס"ח	שמיטה	בי	התשפ"ב	שמיטה	די	התשע"ח	שמיטה	בי
התשס"ט	א'	גי	התשפ"ג	א'	הי	התשע"ט	א'	גי
התש"ע	ב'	גי	התשפ"ד	ב'	הי	התש"ע	ב'	גי
התשע"א	ג'	גי	התשפ"ה	ג'	הי	התשע"א	ג'	גי
התשע"ב	ד'	גי	התשפ"ו	ד'	הי	התשע"ב	ד'	גי
התשע"ג	ה'	גי	התשפ"ז	ה'	הי	התשע"ג	ה'	גי
התשע"ד	ו'	גי	התשפ"ח	ו'	הי	התשע"ד	ו'	גי
התשע"ה	שמיטה	גי	התשפ"ט	שמיטה	הי	התשע"ה	שמיטה	גי

התת"ד - התתנ"ב: ס"ח | התתנ"ג - התתק"א: ס"ט | התתק"ב - התתק"ן: ע"י | התתקנ"א - התתקצ"ט: ע"א

צירופי ראש חודש (נה"ש דף מ"ז סע"ג)

ניסן	גלגלתא דנוק'	יְהוּדָה	יְהוּדָה	יְהוּדָה	יְהוּדָה
אייר	אזן ימין דנוק'	יְהוּדָה	יְהוּדָה	יְהוּדָה	יְהוּדָה
סיון	אזן שמאל דנוק'	יְהוּדָה	יְהוּדָה	יְהוּדָה	יְהוּדָה
תמוז	עין ימין דנוק'	יְהוּדָה	יְהוּדָה	יְהוּדָה	יְהוּדָה
אב	עין שמאל דנוק'	יְהוּדָה	יְהוּדָה	יְהוּדָה	יְהוּדָה
אלול	חוטמא דנוק'	יְהוּדָה	יְהוּדָה	יְהוּדָה	יְהוּדָה

תשרי	גלגלתא דז"א	יְהוּדָה	יְהוּדָה	יְהוּדָה	יְהוּדָה
חשון	אזן ימין דז"א	יְהוּדָה	יְהוּדָה	יְהוּדָה	יְהוּדָה
כסלו	אזן שמאל דז"א	יְהוּדָה	יְהוּדָה	יְהוּדָה	יְהוּדָה
טבת	עין ימין דז"א	יְהוּדָה	יְהוּדָה	יְהוּדָה	יְהוּדָה
שבט	עין שמאל דז"א	יְהוּדָה	יְהוּדָה	יְהוּדָה	יְהוּדָה
אדר (א')	חוטמא דז"א	יְהוּדָה	יְהוּדָה	יְהוּדָה	יְהוּדָה

אדר ב' פה דז"א. ויכוין בכללות כל הי"ב צירופי הוי"ה ואהי"ה ביחד.

* יש למלכות ערך של 10. לכן בשנת המלכות (ביחידות), אין מקדמים את העשרות, אלא רק שנה לאחר מכן (אור החדש דף צ"ה).

משם ולהיחלש ע"י שם זה של אסיה דידיון וזהו מלת ונקמה לזון
 ניקי וסמיו יהיו בין עיניך סדר השמות האלו ובפרט בעת
 שחפסוק בפורי: תכונת המיד במחשבתך אם תראה שהי"ס
 מתגרה כך ובפרט אם האדם עושה ת"י ש"ו לבטלה שהוא ת"י
 טיפות נילוטת הקדושה שנשפטו ונתערבו בקליפות כי אז החיטוי
 מתגרים באדם מאד:

עוד יחוד ב' על הג"ל וז"ל תיקון אחר כתבנו למי שמתגרה בו
 הי"ס"ר ובפרט בעת שפוסק בתורה שיכון בטור חסד
 לאלפים לשם ארזי ואלהים ששניהם מתחילי' באלף וזהו לאלפי'. גם
 יס"ן שניהם עולים בחשבון לאלפים ודע כי מי שהוא משרש
 קין לר"ך שיכון שם אלהים הנו' במילוי אלפין שהוא בני' אר"ן
 כזה אלף למד הא יוד מס. וסוד הענין הוא לפי שקין הביא מנחה
 ודע שהשם שמתחיש את הארץ אללנו במקומו וגרם שהמל'
 הנק' ארץ תחזור להיות יבשה ולכן נתקלל נע' ונד תהיה בארץ.
 והנה המלכות בהיותה נק' ארץ יש בה שם אלהים דמילוי אלפין
 העולה בני' ארץ ולכן חזוין המיד כל היום בשם פיה שעול' ארץ
 ותכין לתקן פנס קין שהחזירה יבשה ע"י הפשטן ואתה מתקנה
 ע"י השם הנו' ונעשית ארץ. ודע כי כל החיטוים נדבוקין בקלי'
 הרע שדבוק בקין וטובל רוי' וחושקים לאחוז ולינק מן אות אלף
 שבמילוי ההא של אלהים דמילוי אלפין הנו' ואינן יכולין להשיגה:

עוד יחוד ג' והוא בעשרת י"ת אל' ה"ר משה גאלאנטי ששמע
 ממוז"ל שאם האדם יתענה ב' ימים שבין ר"ה ליוה"כ ויעש'
 בהם תשובה גמורה כל יום מהם מכפר על כל השגות שחטא
 כל ימיו ביום שכיולא בו. כיזר הרי שחל יום א' של' ימי תשובה
 הנו' ביום א' של השבוע והתענה בו ועשה תשובה בו הנה הוא
 מכפר על כל עבירות שעשה האיש ההוא בכל ימיו ביום א' שבכל
 שבוע מכל ימי חייו. ואם התענה ועשה תשובה בכל ז' הימים ההם
 יתכפרו לו כל עונותיו שעשה כל ימיו:

גם נלפ"ד אני חיים כי גם אני שמעתי ממוז"ל כי העושים ד'
 פעמים בכל שנה ג' ימים רשפים הם ולילותיהן שהם קודם
 ר"ה וקודם יוה"כ וקודם עשרה בטבת וקודם י"ז בתמוז אף אם
 לא עשה רק פ"א בשנה בכל ימיו יספיק ואין לר"ך לעשותה בכל
 שנה ושנה. אבל אינו מספיק רק לבטל מעליו מה שנגזר עליו לבא
 בטוה"ז לסיבת עונותיו אבל עונש עוה"ב אינו נמחל בזה:
מה שכתוב בס' השבועה שחבר הרב ר' אליעזר מגרמיוז ז"ל
 הנק' מורה חסידים המתענה ג"פ בכל שנה בד' זמני התקופות
 ג"י רשפים בכל פעם מהם מתכפרים כל עונותיו כך הוא האמת
 אמנם דברים אלו לריכים ביאור והוא כי אין זה מספיק רק למחול
 ולכפר להעביר מעליו היסורים שהם עתידים לבא עליו בטוה"ז
 לסיבת עונותיו אבל עיקר עונש עונותיו והוא מה שעתיד ליענש
 בניהם אחר פטירתו אין זה נמחל ע"י התעניות הנו' אמנם לר"ך
 לת' אחרים כאשר ביארנו בספרינו אלה:

דרוש א' כו"ל (א) בענין ר"ה. הנה נודע כי ביום ר"ה

בריא' העולם היה ביום ו' כנודע (ב) והנה אם אדה"ר היה נמנע
 מן הוונג ביום ההוא וגם מן החטא (ג) והיה ממתינ' עד ליל שבת (ד)
 היו כל העולמות כחקנס כמבואר ענין זה בדרושינו אללנו בחטא
 אדה"ר אבל ינ חטא בענת הנחש טוא ואשמו והנחש בא על חוה והטיל
 בס זיהמי קודם שנודווגו אדם וחוה ומחמת קן ילאו קין והבל
 אחר הוונג דאדם וחוה מעורבים טו"ר מפני הזוהמא שקדם
 הנחש להטיל בחוה כנראה מדברי רז"ל ומקלט מאמרי הזוהר
 אט"פ שיש מאמרי הזוהר אחרים דמשמע שבתח' היו אדם וחוה
 פסוקים בתשמיש וראה אותם הנחש ונתאוה להם ואח"כ הטיל
 הזוהמא בחוה עכ"ז הסביר טטה כדברי המחמרים הג"ל. ולפי שחטא
 ואכל מעץ הדעת טו"ר עבירה גוררת עבירה וגרמה לו להזדווג

ביום הו' עם אשמו שעדיין היה חול ולא הסתיין עד ליל שבת
 שהוא קדש וז"ס אכילת עץ הדעת (ה) טו"ר כי דעת הוא מלשון אונ
 כמו ידע אדם את חוה אשמו ואיש לא ידעה וכאלה רבים. והנה
 מה שגרם אדה"ר ע"י חטאו שנודווגו ביום החול (ו) הוא כי הנה
 יום ר"ה הוא דינא קשיא כנודע ואם היה ממתיין עד ליל שבת
 הוא דינא רפיא והיה הוונג ההוא כתיקונו והיו זין מזדווגים
 בזוהר יום שבת בבחי' פני' בפנים אבל ע"י שאדה"ר שקדים זונו
 ביום החול שאז היה יום ר"ס דינא קשיא ותיקוף לכן גרם אל זין
 שיאחר זיוגם עד יום ח' עלרת כדי שבהמשך הימים אשר בינתיים
 יתמקו הדינין הקשים אשר בו ובטו' כנו' כפי פנחס בתחילת'
 כי ר"ה הוא בחי' שמאלו תחת לראשי' עד יוה"כ וביוה"כ האירו
 ונתמקו הדינים ההם ע"י אימא עילאה ובתה הסופות הוא בחי'
 וימנו תחבקי וביום ח' עלרת אז הוא זיוג ממש ואלו הם הפסן
 של דברים:

ורצוני להרחיב פביאור בזה הענין. דע כי בחי' כל החדשים
 הם במלכות אבל נחלקים לב' בחי' הא' הוא בהיפוסה
 מזד עממה והב' הוא מזד הזכר וכמ"ס בע"ה. ודע כי כל החדשים
 נק' ראשי חדשים לפי שכולם הם בחי' ראש כמ"ס:

ונתחיל ב' חדשי הקצן כי הם בטוקב' והסתמלם מינסן כי
 לכן כל חדש וחדש יש בו מספר ימים רבים שהם ל'
 יום בכל חדש לזכרות כי הם בחי' ראשים שכל ראש מהם כולל
 בחי' ימים רבים והנה ניסן הוא גולגולת הנקבה. אייר וסיון תרין
 אודיני דילה תמוז ואב תרין עיינין דילה. ולכן נחשב הבית בב'
 חדשים אלו כבוד עיני' עיני' יורדה מים כי הם תרין עיינין כחות
 הדין וכבר נתבאר אללנו בהקדמת ביאור אדרת האזיני כי
 העינים הם נלח והוד ולכן נחשב הבית עיקר חורבנו בחודש
 אב שהוא עין שמאל שהוא ההוד כבוד כל היום דוה שהוא היסוף
 אזינות הוד. אלול הוא בחומס. והנה נשאר בחי' הפס שלה
 שאין לו רמז בחדשים. והנה גם ו' חדשי החורף הם בדכורא
 (ז) ע"ד הזה. תשרי הוא גולגולת הזכר. חשון וכסליו תרין אודיני.
 טבת זשבע תרין עיינין. אדר הוא החומס נשאר הפס של הזכר
 שאין לו רמז בחדשים. ולסיבה זו נלשוו הסנהדרין לקדש את
 החדש מלות עשה ויוליו הדבר מפייה ויאמרו מקודש מקודש
 וכמ"ס הכתוב אשר תקראו אדם במועדס אדם כתיב כי לביבה שבת'
 הפה של הזכר והנקבה אין לו רמז בחדשי השנה לר"ך לרמזו
 אותו ע"י הסנהדרין המקדשין אותם בפייהם. ובזה תבין עשס
 נכון למה אין מעבדין את השנה אלל בחדש האחרון לו' חדשי החורף
 ולמה אין מעבדים את אלול שהוא כבוד חדשי הקצן. גם תבין עשס
 למה טעה חזקיה שעיבר ניסן בניסן ולמה לא הודו לו. אבל
 הטעם טוא לפי שאדר הוא החדש הזכר וחסר ממנו בחי' הפה
 ולכן נשלים במה שמעבדין החדש ההוא האחרון הסמוך אל בחי'
 הפה הזכר ובאדר הב' נשלים בחי' הפה שלו אבל ניסן הוא מן
 השנה האחרת הבאה. ועוד כי ניסן הוא מחדשי הנקבה ואין בו
 פלגוס לבחי' הפה של הזכר. (ח) ודע כי פ"א שמעתי ממורי (א)
 ז"ל דרוש אחר בענין זה ואעפ"י שגראין היסוף ממ"ס למעלה
 עכ"ז הדברים הולכים אל מקום אחד למי שיסביר' וזה עניינו
 דע כי חשבון השנים מתחילין מפסרי' וחשבון החדשים מינסן
 כנו' בחמ"ס ר"ה. והענין הוא ו' חדשי החורף מתשמי' ועד
 אדר הם סוד ו"ק סת"ם מחבו ועד יסוד שכו"א ולכן הם כבוד
 שנה ולא כבוד חדש ואחר חדש אדר שהוא יסוד' של
 ז"א כנו' אז למטה ממנו מהחי' בנין הנקבה מלכות ועשה
 קלוויה הם ו' חדשי הקצן מינסן ועד אלול וגמלא כפ"ז כי חדש
 אב הוא כבוד של הנקבה ונתקן לזוה ולכן נחשב בו ב"ה פ):

וגם בזה תבין מאמז"ל וז"ל אר"י לא היה לר"ך להתחיל
 אלל מהחדש הזה כי' והטעם הוא לפי שניסן הוא ראש
 חדשי הנקבה הנקרא זה השער לה' ולכן היה ראוי להתחיל
 15
 חזרתו וביאורים: (ה) פ"ח ר"ה פ"ד ד"ה ענין: (ב) פ"י בבחי' הזמנים ימות הלבנה ר"ה חכמי. אבל ראשון דמעשה ברשעים היה ביום אזי והוא בחי'
 הימים. ש"ס עיין בהנהוה וביאורים שלי בפ"ח בשער עבירות הכלים ס"ח אות ו' שהעתיקתי מהקדמת הסידור בכונת ר"ה ספרד שר אשוס
 ז"ל וי"פ הסדר של בריאות העולמות. (ג) פ"י אכילת עץ הדעת: (ד) פ"י להזדווג: (ה) אביגדור. תוך כדי דיבור כתב היסוף שחלטה כתב שאלילת פן הדעת
 טוב ודע הוי מילתא כחשח נפשא והוונג הוי עבירה אחרת ואח"כ כתב שזוהי סוד אכילת עץ הדעת טוב ודע ויראה לעל"ז שכוונת הרב לומר
 לשלש ב' עבירות היו אלל שזכר כחבוט טיהס בלשין אכילת עץ הדעת טוב ודע שזוהי סוד אכילת עץ הדעת טוב ודע
 נכלל ולפיכך לא כתב החזרה הוונג בחול כי אם אכילה ויום רמז הוונג. וכן מדוקדק כדברי הש"ס סנהדרין ל"ח פ"ב וז"ל שמינית שלו למטה טיהס וירדו סרפשה
 תשיצית נלשוה שלל לאכל מן האילן פ"כ. וכן נראה מדברי הרב שכתב כתיב היה נמנע מהוונג וגם מן החטא. וגם לקמן כתב שזוהי ב' חטאים אלו וקשה שזוהי
 נמנע שעבירה של אכילת פ"ה טוב ודע גירס עבירה של הוונג בחול ובש"ס הביא היסוף ששמיני נודווגו ובתשיצית נלשוה על האילן. וי"פ: (ו) פ"י לא נבנת
 כי ר"ה נקרא י"פ וז"ל: (ז) עיין ח"מ דפ"ז פ"ב ודקס"ג פ"א: (ח) עיין ח"מ דקס"ג פ"א: (ט) א"ש זה סוד והידי נהפך עלי' למחמת טיהס הארץ:

